

[Henry Christensen.]

land, Sverige, England, USA og enkelte andre lande. Det betyder, at hvis den inflatoriske udvikling her i landet i særlig grad er stærkere end i de lande, vi mest samhandler med, trues konkurrenceevnen derved og forringes væsentligt dér, hvor det er af størst betydning at bevare den stærke konkurrenceevne. I en europæisk udvikling, hvor vi må frygte, at der på forskellige områder kan opstå stigende afsætningsvanskeligheder, ikke mindst for afsætningsvarer, som i særlig grad har Danmarks interesse, er det klart, at inflationsproblemet set i den belysning bliver et særlig alvorligt problem for Danmarks vedkommende.

Det andet afgørende farlige i inflationsudviklingen er jo, at inflationen nødvendigvis med den kraft og styrke, den har haft, må virke som gift for opsparingen. Danmark er et kapitalfattigt land. Den tekniske udvikling må i disse år give vort land som mange andre lande langt større muligheder end nogen sinde, men det er en forudsætning, at man vil udnytte disse muligheder, at der bliver tilstrækkelige investeringsmuligheder, og at der bliver tilstrækkelig opsparing; derfor er formentlig den mest positive økonomiske politik, der kan føres, den, der i disse år giver os opsparing nok, at søge fjernet de hindringer, der måtte være for opsparingen, og den alvorligste hindring for opsparingen er den betydelige pengeforringelse, der har fundet sted og fremdeles finder sted.

Nu kan man jo nok sige, at det betyder, at der er nogle, der måske i øjeblikket er i stand til at anbringe penge til en høj rente, som jo er en af bagsiderne ved den stærke inflatoriske udvikling; men det betyder omvendt, at en lang, lang række mennesker, der gennem tidligere år har foretaget en opsparing, placeret en opsparing, mere eller mindre bundet, til en rente af 4, 5 eller 6 pct., bliver snydt i dag. De bliver frataget det, de måtte forudse var prisen for den opsparing de præsterede, og som samfundet har nydt gavn af, og det er jo dette, der betyder, at i tusindvis af sparere i dag med rette føler sig overordentlig dårligt behandlet af den økonomiske politik, der har medført denne stærke inflation. Derfor skabes der et meget dårligt klima for opsparing, og derfor har vi meget dårlige betingelser for at få den private opsparing — ikke til at vokse,

for det gør den heldigvis — men til at vokse tilstrækkelig stærkt, og det land, der i denne situation ikke fører økonomisk politik med dette for øje, fører ikke en tilstrækkelig fremsynet økonomisk politik.

Et tredje område, boligbyggeriet, lider naturligvis også voldsomt under den inflatoriske udvikling. Inflationen sætter sig jo spor i omkostningerne ved byggeriet på en lang række områder, dels i de direkte byggeomkostninger, dels i kraft af, at prisen på kapitalen, der skal finansiere boligbyggeriet, bliver alt for høj; derved bliver også huslejen alt for høj og husleje- og boligproblemerne alt for store.

Vi kunne fortsætte med at beskrive en række af de uheldige og meget vægtige virkninger, en sådan inflatorisk udvikling har; det skulle ikke være nødvendigt, men det er nok rimeligt endnu en gang at understrege betydningen heraf. Jeg tror ikke, der i det høje ting er egentlig uenighed om de synspunkter, jeg har anført, men det, vi må sige, er, at der har manglet fornøden vilje og fornødent mod til at sætte ind over for årsagerne til den inflatoriske udvikling. Man har villet snakke væk fra, hvad der var den egentlige årsag. Det er, som om regeringens indstilling over for den økonomiske politik har været den, at i og for sig var det rigtigt, hvad vi sagde, men det var lettere at lade være med at gøre noget ved det. Det var ligesom lettere bare at lade det gå uden at tage tyren ved hornene, uden at gøre sig den ubehagelige opgave klar, hvad der skulle til for at nedbryde den kraftige inflationsudvikling. Vi har hver vore meninger om, hvad der kunne gøres. Når vi har fremsat vort forslag, er det med det formål at forsøge at skabe et grundlag for en bedre drøftelse os imellem, en sagligere drøftelse, både på det politiske plan her i det høje ting og i befolkningen i al almindelighed. Jeg tror, vi vil gøre gavn derved. Jeg har den tro, at vi måske har vanskeligt ved at råbe hinanden nok op, hvis vi bare taler fra de skyttegrave, hvori meningerne hidtil har været gravet ned.

Jeg tror altså, vi kunne give god næring til en mere positiv og produktiv diskussion, hvis vi fik en saglig og sammenhængende belysning af de særlige danske inflationskilder. Det forstår jeg at den højtærede økonomiminister for så vidt nu også giver